

[Vanggaard.]

fra Bornholm, det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed i hans Betragtninger over Hammershush's Forfald. Vi har talt om det før; det er et umuligt Standpunkt at opretholde Ruinerne, man bør i alt Fald gaa til en Rekonstruktion af Central-slottet, som Arkitekt Martin Borch har talt om for mange Aar siden. Det drejer sig om meget faa Penge, og det er Arbejdsløn alt sammen.

Endelig skal jeg vende mig til den højtærede Undervisningsminister, der svarede mig paa nogle Bemærkninger angaaende Provinsmuseerne. Jeg vil da for Resten først takke ham for det velvillige Standpunkt, han indtager til Spørgsmaalet Sprogforbistringen i Norden, og jeg haaber, at den gode Tanke, han har, ikke blot bliver Papir, men vil blive omsat i Realiteter.

Dernæst udtalte den højtærede Undervisningsminister noget om Tilskud til Provinsmuseerne, som jeg ikke helt kan anerkende. Jeg vil dog bemærke, at der ikke var nogen absolut Uvilje hos den højtærede Minister over for Løsningen af denne Sag. Han drog lidt Partipolitik ind ved Udtalelsen om, at Venstre, der kunde have fremmet denne Sag, ikke havde gjort det, men nu forlangte jeg, at han skulde gøre det. Jeg mener, at de Tal, jeg har fremført, staar ved Magt. De Tilskud, de enkelte kulturhistoriske Provinsmuseer faar, er de samme som i forrige Aarhundrede. Det vil sige endda knap nok, de blev nedskaaret med 10 pCt. i Nedskaeringstiden. Den højtærede Minister kan naturligvis pege paa, hvilken Tid det var, men dengang skulde man jo spare. I det samme Tidsrum — det vil jeg dog bemærke — fik den daværende Venstreregering gennemført Loven om Bygning af Nationalmuseet trods Sparetiden, og det var jo en stor Bevilling og en stor Sag. Provinsmuseerne holdt sig tilbage med Andragender, saa længe Spørgsmaalet om Nationalmuseet ikke var løst. Nu er det jo løst, og den højtærede Undervisningsminister sagde, at der ikke forelaa noget Andragende fra Museerne. Det er jo formelt rigtigt, men der blev nedsat et Udvalg i 1934 af den daværende Undervisningsminister, et Udvalg, som jeg har den Ære at være Medlem af, men hvis Ledelse jeg ikke har noget at gøre med. Udvalget har meget sjældent holdt Møde, og nu er der valgt et Underudvalg, men der er ikke sket noget. Jeg vil haabe, da det er Ministeriet, der har Ledelsen af denne Sag, at det endelig vil lukke op for Posen. Det er jo kun Smaa-

beløb, der er Tale om, og Bevillingerne vil gaa til Løn og til Arbejde — elendige Smaabeløb. Det er rigtigt — men det strider jo heller ikke mod det, jeg har sagt —, at Bevillingen for saa vidt er fordoblet, men det er de 20 000 Kr., der kom til i 1934 til Indkøb af Museumsgenstande, selve Tilskuddet til Museerne er uforandret det samme. I Anledning af den højtærede Undervisningsministers Bemærkning til Venstre vil jeg blot angaaende det sidste Tilskud sige, at et Medlem af Venstre i alt Fald ikke har været uden Indflydelse paa, at denne Bevilling blev gennemført. I Sverige gaar der 1/2 Mill. Kr. af Lotteri-Overskuddet til Provinsens kulturhistoriske Museer, men her i Landet er der altsaa Tale om 19 000 Kr. til de gamle Provinsmuseer — nærmest et latterligt Beløb.

Jeg forstod paa den højtærede Undervisningsminister, at nu var Nationalmuseet jo fuldført, men han havde ikke dermed sagt stop.

Jeg vil derfor haabe, at denne Sag maa blive løst og løst lige saa godt, som den er det i vort Naboland mod Øst. Det er jo elendige Smaapenge, der er Tale om; det er en lille halv Million, de giver i Sverige, og jeg nævnte ogsaa, at Bevillingen her bør forøges til 1/2 Mill. Kr.

Det blev af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, forleden Dag nævnt, at under den nuværende Regering, siden 1929, er de aarlige offentlige Udgifter steget med 40 Mill. Kr., og saa staar man paa et saadant Omraade som dette, der har national Interesse, over for nogle ganske latterlige smaa Tilskud. Det kan kun skyldes manglende Interesse eller ligefrem Uvilje. I min første Tale var jeg inde paa, at naar noget saadant er Tilfældet her i Landet, skyldes det vistnok, at det ligger i de storpolitiske Forholds Udvikling, at alt, hvad der er nationalt, ligesom har været draget nedad. Det var noget, som de, der vilde frem paa Embedsstigen og andre Stiger, helst skulde holde sig fra, og for at faa en endnu hurtigere Karriere meldte adskillige sig ligefrem til Nedbrydningskoret. Den Tid bør være forbi, saaledes at en Bevilling som denne kommer i nogen Harmoni med den Flothed, der ellers vises med Statsbevillinger, for dér lever vi jo i en anden Tid end under Venstreregeringen, som den højtærede Undervisningsminister henviste til. Med de 40 Mill. Kr.s Forøgelse af de aarlige Udgifter maa vi vel ogsaa kunne faa disse Smaating forbedret.

Til Slutning vil jeg udtale et Ønske om, at Staten vil støtte Landmændene med